

Христіанскѣхъ вѣрѣхъ, кръстенъ отъ Св. Методія въ 861 л.; а послѣ ъхъ прѣдалъ и народу си, за това Българіѣ вече влиза въ другѣ мѣнѣ.

ПЕРІОДЪ ТРЕТІЙ.

ОТЪ ПОКРЪЩАНІЕТО НА БЪЛГАРИѢ ДО ИСПАДВАНІЕТО Ѣ ПОДЪ ВЛАСТЪТЪ НА ГЪРЦИТЫ (861—1190).

Въ тоя періодъ, отъ Българската Исторія, глѣдамы Българиѣ че са вече Христіане. Царството нѣхъ се усилюва повече, става по-широко, по-развито, приближава при другыѣ христіанскы силы, и достига до най-высока слава; българската книжнина се развива и възражда до тѣлко, чтото е достигнала въ полза и на другыѣ относѣхъ покрѣстены славянскы народи; нѣ за жалость въ края му царството непадва нѣколко врѣмя подъ гърцка власть.

Покръщаваніето на Бориса и на цѣлѣхъ Българіѣхъ.

И. Кажете сега, кое накарало Бориса да се покрѣсти?

О. Страхъ отъ Бога, защото нѣсамо дѣто несполучвалъ, дордѣ ималъ бой съ Сърбыты, ами и Българія тогава была страшно наказвана отъ гладъ и моръ, та злѣхъ гынѣлъ отъ тѣхъ народѣтъ, щото и самъ Борисъ се былъ завылъ и замаялъ, и незнаялъ вече що да прави и какъ да го избави; отъ другѣ странѣхъ нѣхъ и Гърцити, като глѣдали въ какво притѣсняваніе се намира, не го оставяли на мира, ами се заловили да го заплашвать съ войнѣхъ. Тѣхъ въ едно такво злочесто положеніе, Борисъ се стреснѣлъ много и си помислилъ, че сичко това му е наказаніе отъ Бога, за дѣто видѣлъ вече истинѣхъ, а я неповѣрвалъ.